

L E G E
pentru modificarea unor acte normative
(pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I – Legea nr. 880/1992 privind Fondul Arhivistic al Republicii Moldova (Monitorul Parlamentului Republicii Moldova, 1992, nr. 1, art. 20), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Se completează cu articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 21¹. Păstrarea documentelor electronice în arhive electronice

(1) Persoanele juridice de drept public și de drept privat pot utiliza servicii de arhivă electronică, prestate de prestatori de servicii de încredere calificați, acreditați în conformitate cu legea, pentru păstrarea documentelor electronice care fac sau pot face parte din Fondul Arhivistic al Republicii Moldova.

(2) Documentele electronice păstrate în cadrul unei arhive electronice, pentru termenul prevăzut de legislația aplicabilă documentelor echivalente pe suport de hârtie, se consideră păstrate în conformitate cu prezenta lege, cu condiția respectării standardelor minime privind integritatea, autenticitatea, disponibilitatea și trasabilitatea documentelor, stabilite prin regulament aprobat de Guvern.

(3) Organul de stat pentru supravegherea și administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova, în cooperare cu Serviciul Tehnologiei Informației și Securitate Cibernetică și cu alte autorități competente, stabilește prin act normativ subsecvent cerințele de interoperabilitate între arhivele electronice și Sistemul informațional „Arhiva electronică”, inclusiv în vederea transmiterii documentelor electronice către arhivele de stat.”

2. Se completează cu articolul 27¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 27¹ Distrugerea documentelor electronice

(1) După digitizarea conformă, în condițiile legii, documentele pe suport de hârtie ce au fost digitizate și documentele electronice care nu fac parte din categoria documentelor cu termen permanent de păstrare și nu au fost declarate parte a Fondului Arhivistic de Stat pot fi distruse pe baza unei proceduri de expertiză și

distrugere aprobate de organul de stat pentru supravegherea și administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova.

- (2) Procedura prevăzută la alin. (1) asigură, în mod obligatoriu:
- a) verificarea existenței și calității copiilor electronice;
 - b) confirmarea păstrării documentelor electronice în condiții care garantează integritatea, autenticitatea și accesibilitatea acestora;
 - c) întocmirea și păstrarea unui proces-verbal de expertiză și distrugere, în format pe hârtie și/sau electronic, în arhiva deținătorului.”

Art. II – Codul fiscal nr. 1163/1997 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1997, nr. 62, art. 522), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 69⁷ alin. (1), va avea următorul cuprins:

„(1) Subiecți ai impunerii sânt persoanele fizice rezidente care, fără a constitui o formă organizatorică-juridică pentru desfășurarea activității, obțin venituri din activități independente desfășurate în domeniul comerțului cu amănuntul (cu excepția mărfurilor supuse accizelor), potrivit specificului activității de comerț, prin unități comerciale ce nu depășesc suprafața comercială de până la 50 m², precum și prin unități comerciale, care desfășoară activitatea în cadrul comerțului electronic prin intermediul caselor de comenzi sau prin internet, și obțin venit din activitățile independente menționate la art.69⁶, cu excepția activităților menționate la art.88, 90 și 90¹, în sumă ce nu depășește 1200000 de lei într-o perioadă fiscală.”

2. La articolul 103 alin. (1), pct. 13, va avea următorul cuprins:

„13) serviciile poștale universale prestate de furnizorul de servicii poștale universale, inclusiv distribuirea pensiilor, subvențiilor, indemnizațiilor”

3. Articolul 291 alin. (1) lit. e) se completează cu următoarea propoziție:

„Taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii nu se aplică unităților comerciale de comerț cu amănuntul prin intermediul caselor de comenzi sau prin internet, care desfășoară activitatea de comerț electronic fără a dispune de suprafață comercială.”

Art. III – Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 184-187, art. 711) se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9 alin. (7) va avea următorul cuprins:

„(7) Anterior înregistrării persoanei juridice, solicitantul beneficiază de posibilitatea verificării gratuite, în regim online, pe portalul oficial al Agenției, a denumirii propuse, sub aspectul disponibilității, distinctivității și conformității lingvistice. Taxa pentru rezervarea denumirii se percepe doar în cazul confirmării posibilității rezervării. În cazul în care documentele pentru înregistrarea de stat se depun de către solicitant în condițiile art. 8 alin. (1) lit. a), solicitantul este obligat să verifice disponibilitatea denumirii până la depunerea efectivă a documentelor.”

Art. IV – Legea 114/2012 cu privire la serviciile de plată și moneda electronică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 193-197, art. 661), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2, se completează cu alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile prezentei legi se aplică societăților de plată mici, cu derogările și particularitățile stabilite în prezenta lege, precum și în actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei.”

2. La articolul 3, după noțiunea „societate emitentă de monedă electronică” se completează cu noțiunea de „*societate de plată mică*”, cu următorul cuprins:

„*societate de plată mică* – societate comercială care prestează servicii de plată în condițiile prezentei legi, ale cărei operațiuni de plată au un volum limitat, care își desfășoară activitatea exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova și care îndeplinește criteriile stabilite de prezenta lege și de actele normative ale Băncii Naționale;”

3. Articolul 5) se completează cu litera b¹⁾, cu următorul cuprins:

„(b¹⁾ societățile de plată mici,”

4. Articolul 7, se completează cu alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

(4¹) Societățile de plată mici au dreptul de a presta, în condițiile prezentei legi, serviciile de plată prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 1)-6), exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova. Societățile de plată mici nu pot presta serviciile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. 8) și 9).

5. Articolul 10 se completează cu alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoana care intenționează să presteze servicii de plată în calitate de societate de plată mică are obligația să fie înregistrată conform prezentei legi.

Activitatea în calitate de societate de plată mică poate fi desfășurată numai după efectuarea înregistrării.”

6. La articolul 13, alineatul (2), după sintagma „cu excepția celei care prestează doar serviciul de plată indicat la art. 4 alin. (1) pct. 8) sau pct. 9) ori ambele servicii de plată,” se completează cu cuvintele „și a societății de plată mici”.
7. La articolul 14 alin. (2), pct. 7) se completează cu alineatul l), cu următorul cuprins:

„l) asigurare de răspundere profesională sau o garanție comparabilă, stabilită conform actelor normative ale Băncii Naționale, care să acopere obligațiile față de utilizatorii de servicii de plată și față de terți pentru prejudiciile cauzate prin încălcarea obligațiilor legale în prestarea serviciilor de plată de către societatea de plată mică – în cazul în care solicitantul intenționează să presteze serviciile de plată în calitate de societate de plată mică”.

8. Se completează cu articolele, 23² și 23³ cu următorul cuprins:

„Articolul 23². Condițiile de desfășurare a activității de prestare a serviciilor de plată de către societățile de plată mici

(1) Societatea de plată mică poate desfășura activitatea de prestare a serviciilor de plată în Republica Moldova doar dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) este înregistrată în calitate de societate de plată mică în conformitate cu prevederile prezentei legi;
- b) valoarea totală a operațiunilor de plată executate de societatea de plată mică, inclusiv prin intermediul agenților pentru care aceasta își asumă responsabilitatea deplină, nu poate depăși, calculată ca medie lunară pe perioada ultimelor 12 luni, echivalentul în lei a sumei de 3 000 000 EUR;
- c) desfășoară activitatea de societate de plată exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova;
- d) deține, pe toată durata activității, o asigurare de răspundere profesională sau o garanție comparabilă, conform actelor normative ale Băncii Naționale, care să acopere răspunderea față de utilizatorii de servicii de plată și față de alți terți pentru prejudiciile cauzate prin încălcarea obligațiilor legale în prestarea serviciilor de plată în calitate de societate de plată mică. Lipsa sau încetarea valabilității asigurării de răspundere profesională ori diminuarea sumei asigurate sub nivelul minim prevăzut la alin. (12) constituie temei de refuz al înregistrării sau, după caz, de

retragere a înregistrării societății de plată mici și de încetare a dreptului de a presta servicii de plată.

(2) Societatea de plată mică monitorizează permanent volumul operațiunilor de plată și întocmește evidențe care permit determinarea lunară a mediei prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) În cazul în care media lunară a valorii totale a operațiunilor de plată executate în ultimele 12 luni depășește plafonul prevăzut la alin. (1) lit. b), societatea de plată mică:

a) notifică Banca Națională a Moldovei în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data constatării depășirii; și

b) depune în termen de 30 de zile de la data notificării, cerere de autorizare ca societate de plată conform capitolului III sau ia măsuri de reducere a activității astfel încât media lunară să revină sub plafon.

(4) Până la obținerea licenței de societate de plată sau până la revenirea sub plafon, Banca Națională poate impune societății de plată mici restricții temporare asupra volumului și tipurilor de servicii prestate.

„Articolul 23³ Înregistrarea societăților de plată mici

(1) Persoana care intenționează să presteze servicii de plată în calitate de societate de plată mică se înregistrează în acest sens la Banca Națională, cu respectarea prevederilor art. 9, art. 14 alin. (2) pct. 1), 2), 3), 4), 5) 5¹), 6), pct. 7 lit. a)-c), e)-h) și i), pct. 8, 12 și 14, alin. (3)-(9), ale art. 15 și 23. Modul prezentării și examinării documentelor și informațiilor pentru înregistrarea în calitate de societate de plată mică este stabilit în actele normative ale Băncii Naționale.

(2) Persoanele înregistrate în calitate de societăți de plată mici sunt exceptate de la aplicarea procedurii și condițiilor stabilite în secțiunile 1 și 2 din prezentul capitol, cu excepția celor stabilite la art. 9, la art. 14 alin. (2) pct. 1), 2), 5), 5¹), 6), pct. 7) lit. a)-c), e)-h), și i) pct. 8), 12) și 14), alin. (3)-(9), la art. 15 și 23.

(3) Banca Națională, în termen de 60 de zile lucrătoare de la data recepționării documentelor și informațiilor prezentate în vederea înregistrării, examinează documentele și informațiile și notifică solicitantul asupra deciziei adoptate.

(4) Banca Națională poate solicita prezentarea unor documente și informații suplimentare pentru a verifica plenitudinea și veridicitatea documentelor și a informațiilor prezentate. La solicitarea documentelor și informațiilor suplimentare,

persoana transmite documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit de Banca Națională, perioadă în care curgerea termenului prevăzut la alin. (4) se suspendă. În cazul în care solicitantul nu prezintă documentele și informațiile solicitate în termenul stabilit, Banca Națională poate constata renunțarea tacită la cerere și notifică neîntârziat solicitantul despre aceasta.

(5) Societăților de plată mici înregistrate conform prezentei legi li se aplică prevederile art. 22 în mod corespunzător.”

9. Articolul 59 se completează cu alineatul (9), cu următorul cuprins:

„(9) În cazul operațiunilor de plată autorizate inițiate prin intermediul beneficiarului plății, atunci când plătitorul solicită rambursarea conform prezentului articol, prestatorul de servicii de plată al plătitorului poate efectua rambursarea numai după evaluarea informațiilor și documentelor furnizate de plăților și, după caz, de beneficiarul plății. În situația în care din aceste informații și documente rezultă că bunurile sau serviciile comandate și achitate de plătitor au fost livrate ori prestate în mod corespunzător de beneficiarul plății, prestatorul serviciilor de plată nu are obligația de a rambursa suma operațiunii de plată în temeiul prezentului articol și informează plătitorul că eventualele pretenții urmează a fi soluționate în condițiile legislației civile sau de protecție a consumatorilor”.

Art. V – Alin. (2) de la articolul 7 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 245-246, art. 513), cu modificările ulterioare, va avea următorul cuprins:

„(2) Semnarea declarației în formă electronică se efectuează prin utilizarea semnăturii electronice emise în condițiile legii. Subiecții declarării pot utiliza orice semnătură electronică calificată emisă de un prestator de servicii de încredere calificat înscris în Registrul de evidență a prestatorilor de servicii de încredere calificați. Acordarea cu titlu gratuit a semnăturilor electronice calificate pentru subiecții declarării se realizează în modul stabilit de Guvern, fără a aduce atingere dreptului acestora de a utiliza alte semnături electronice calificate, emise de prestatori de servicii de încredere calificați, în condițiile legii.”

Art. VI – Legea 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 58-66, art. 133), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se completează cu noțiunea „entitate raportoare de dimensiuni mici”, cu următorul cuprins:

„entitate raportoare de dimensiuni mici – entitate raportoare care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) se încadrează în categoria întreprinderilor micro sau a întreprinderilor mici potrivit legislației Republicii Moldova privind întreprinderile mici și mijlocii și al cărei volum anual al operațiunilor financiare relevante în sensul prezentei legi se situează sub pragurile stabilite prin hotărâre a Băncii Naționale a Moldovei; și

b) în baza evaluării naționale a riscurilor și a evaluării proprii de risc, este încadrată în categoria de risc scăzut sau moderat de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, desfășurând activități cu un grad redus de complexitate, caracterizate printr-o gamă limitată de produse și servicii ale căror tipuri și caracteristici sunt stabilite prin hotărâre a Băncii Naționale a Moldovei."

2. Articolul 4 se completează cu alineatul (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Pentru entitățile raportoare de dimensiuni mici sau ale căror activități prezintă un risc demonstrat redus de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, actele normative ale Serviciului pot prevedea cerințe simplificate privind organizarea internă și formatul documentației aferente evaluării riscurilor, cu respectarea principiului proporționalității. Cerințele simplificate prevăzute de prezentul alineat nu pot diminua obligațiile de fond privind aplicarea măsurilor de precauție privind clienții, evaluarea adecvată a riscurilor și raportarea activităților și tranzacțiilor suspecte, care rămân aplicabile în integralitatea lor indiferent de dimensiunea sau profilul entității raportoare.”

3. La articolul 5, alin. (6), textul „prin adoptarea de măsuri adecvate și bazate pe risc” se substituie cu textul „printr-o abordare bazată pe risc, în mod proporțional cu riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate, ținând cont, cu titlu orientativ și neexhaustiv, de natura, mărimea și complexitatea entităților raportoare și de caracteristicile clienților, produselor, serviciilor și tranzacțiilor”
4. La articolul 5², alineatul (3), ultima frază se modifică și se completează cu următorul cuprins:

„Prezentul alineat se aplică exclusiv situațiilor în care identitatea beneficiarului efectiv este stabilită cu certitudine de către entitatea raportoare, însă există discrepanțe între datele furnizate de client și informațiile înscrise în registrele publice, și nu se aplică situațiilor în care entitatea raportoare nu poate identifica beneficiarul efectiv, cazuri reglementate de art. 5 alin. (3). În cazul existenței unor astfel de discrepanțe, entitățile raportoare informează imediat clientul despre existența neconcordanței și solicită actualizarea datelor privind beneficiarul efectiv

la Serviciul Fiscal de Stat și Agenția Servicii Publice. Pe perioada soluționării neconcordanței, entitățile raportoare aplică măsuri adecvate de precauție privind clienții, inclusiv, în funcție de nivelul de risc, monitorizarea sporită a tranzacțiilor sau restricționarea anumitor tipuri de operațiuni. În caz de risc sporit sau de suspiciune de spălare a banilor ori de finanțare a terorismului, entitatea raportoare poate decide, în temeiul evaluării de risc, suspendarea relației de afaceri sau refuzul de a efectua tranzacții până la clarificarea situației. ”

5. La articolul 6, alin. (1), fraza a doua, propoziția de la final „și se actualizează anual de entitatea raportoare, iar la cerere se prezintă Serviciului sau organelor cu funcții de supraveghere a entităților raportoare” se substituie cu următorul text: „și se actualizează periodic, dar nu mai rar de o dată la 2 ani sau ori de câte ori intervin schimbări semnificative în activitatea entității raportoare sau în profilul de risc al clienților. Pentru entitățile raportoare cu profil de risc ridicat, Serviciul poate stabili, prin acte normative, o frecvență mai ridicată de actualizare. Evaluarea se prezintă Serviciului sau organelor cu funcții de supraveghere a entităților raportoare la cererea acestora.”
6. Articolul 6 se completează cu alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) În cazul entităților raportoare care se încadrează în categoria entităților de dimensiuni mici sau care desfășoară activități cu risc redus sau moderat, Serviciul poate stabili, prin acte normative, un format simplificat al documentației aferente evaluării riscurilor și cerințe simplificate privind structura organizatorică internă aferentă conformității conform prezentei legi. Formatul simplificat nu poate afecta caracterul complet, adecvat și documentat al evaluării riscurilor, nici obligațiile de fond privind aplicarea măsurilor de precauție privind clienții și raportarea tranzacțiilor suspecte.”
7. La articolul 9 alin. (2³), după cuvintele „perioada de păstrare” se completează cu sintagma „prevăzută la alin. (2²)”.
8. La articolul 11, alin. (2), fraza întâi, se completează cu următorul text:

„, pentru categoriile de clienți sau produse care, potrivit evaluării riscurilor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prezenta prevedere nu aduce atingere obligației de raportare a tranzacțiilor suspecte, care rămâne necondiționată și independentă de orice clasificare a riscurilor”
9. La articolul 11, alin. (3), fraza întâi, se completează cu următorul text: ”pentru categoriile de clienți sau produse care, potrivit evaluării riscurilor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prezenta prevedere nu aduce atingere obligației de raportare a tranzacțiilor suspecte, care rămâne necondiționată și independentă de orice clasificare a riscurilor. ”

10. La articolul 11, alin. (3¹) fraza întâi, se completează cu următorul text:

„pentru categoriile de clienți sau produse care, potrivit evaluării riscurilor, pot prezenta un risc sporit de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Prezenta prevedere nu aduce atingere obligației de raportare a tranzacțiilor suspecte, care rămâne necondiționată și independentă de orice clasificare a riscurilor. ”

11. Articolul 15 se completează cu alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Organele cu funcții de supraveghere a entităților raportoare nu pot institui obligații noi sau cerințe suplimentare cu caracter normativ pentru entitățile raportoare prin scrisori, adrese, circulare sau alte forme de corespondență individuală ori colectivă. Orice obligație nouă sau modificare a obligațiilor existente ale entităților raportoare se stabilesc exclusiv prin lege sau prin acte normative, adoptate în condițiile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Prezentul alineat nu limitează dreptul organelor cu funcții de supraveghere de a emite comunicări cu caracter informativ, de ghidare sau de avertizare privind tipologii, riscuri emergente, metode și tendințe în domeniu, în conformitate cu art. 15 alin. (6) lit. c) și d).”

12. La articolul 33, în alin. (4), sintagma „până la 30 de zile lucrătoare” se substituie cu sintagma „până la 10 zile lucrătoare, cu posibilitatea prelungirii o singură dată, pentru cel mult 10 zile lucrătoare suplimentare, în cazuri temeinic justificate, în baza unei decizii motivate.”

Art. VII – Legea nr. 174/2021 privind mecanismul de examinare a investițiilor de importanță pentru securitatea statului (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr. 280-284, art. 384), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se completează cu noțiunea „tehnologie critică”, cu următorul cuprins:

„*tehnologie critică* - orice tehnologie, inclusiv know-how-ul aferent, care este esențială pentru securitatea națională, ordinea publică sau reziliența infrastructurilor critice ale Republicii Moldova și care se încadrează în ariile tehnologice identificate de Uniunea Europeană ca fiind critice pentru securitatea economică și strategică a Uniunii, astfel cum sunt descrise în Recomandarea Comisiei Europene C(2023) 6689 din 3 octombrie 2023 privind tehnologiile critice pentru securitatea economică a Uniunii Europene, precum și în actele ulterioare de modificare sau înlocuire ale acestora, adoptate în cadrul mecanismului Uniunii Europene de examinare a investițiilor străine directe. Această noțiune se interpretează în concordanță cu Legea nr. 48/2023 privind securitatea cibernetică și Legea nr. 223/2025 privind

identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice naționale, precum și cu actele normative ale Republicii Moldova în domeniul securității naționale.”

2. La articolul 4 litera b), va avea următorul cuprins:

„b) exploatarea tehnologiilor informaționale în infrastructura energetică critică, după cum este definită de Legea nr. 223/2025 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurii critice naționale; exploatarea tehnologiilor critice și produselor cu dublă utilizare după cum acestea sunt definite de prezenta lege și de Legea nr. 213/2024 privind controlul comerțului cu mărfuri strategice, inclusiv inteligența artificială, robotica, semiconductorii, securitatea cibernetică, tehnologiile aerospațiale, de apărare, de stocare a energiei, tehnologiile cuantice și nucleare, nanotehnologiile și biotehnologiile.”

3. Articolul 4 se divizează în două alineate, astfel încât conținutul articolului unic actual devine alineatul (1), și se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Pentru identificarea activităților prevăzute la alin. (1), codurile din Clasificatorul activităților din economia Moldovei (CAEM) se utilizează cu titlu orientativ, fără a extinde sfera de aplicare a prezentei legi, fiind avute în vedere doar activitățile care sunt de importanță pentru securitatea statului.”

Art. VIII – Legea nr. 105/2023 privind protecția consumatorilor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2024, nr.122-124, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 25 se completează cu alineatele (3¹), (3²), (3³), (3⁴), cu următorul cuprins:

(3¹) Cheltuielile legate de efectuarea expertizei tehnice prevăzute la alin. (3) se suportă, inițial, de către vânzător sau prestator.

(3²) Înainte de depunerea cererii de efectuarea a expertizei tehnice, vânzătorul sau prestatorul informează consumatorul, printr-un document scris, pe suport de hârtie sau orice alt suport durabil, cu privire la:

a) intenția de a solicita efectuarea expertizei tehnice;

b) costul estimativ al expertizei și termenul orientativ de efectuare, cu condiția ca aceste costuri să fie rezonabile și să nu depășească tarifele uzuale ale pieței pentru servicii similare;

c) faptul că, în cazul în care expertiza tehnică stabilește că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului și deficiențele invocate nu existau la momentul livrării produsului sau prestării serviciului, vânzătorul sau prestatorul este în drept să solicite consumatorului rambursarea cheltuielilor efective suportate pentru efectuarea expertizei, în baza documentelor confirmative, cu excepția situației în care expertiza a fost necesară vânzătorului sau prestatorului pentru a-și îndeplini propria obligație legală de a răsturna prezumția de neconformitate în favoarea consumatorului, în condițiile legii;

d) dreptul consumatorului de a contesta rezultatele expertizei prin mecanisme alternative de soluționare a litigiilor sau în instanța de judecată

(3³) În situația în care expertiza tehnică demonstrează că neconformitatea produsului sau serviciului a apărut din motive neimputabile consumatorului, inclusiv defect de fabricație, viciu ascuns sau nerespectarea cerințelor de conformitate la momentul livrării produsului sau prestării serviciului, cheltuielile aferente expertize rămân în sarcina vânzătorului sau prestatorului. Acesta este obligat să aducă produsul sau serviciul la conformitate în mod gratuit, inclusiv prin acoperirea cheltuielilor de transport și diagnosticare.

(3⁴) Rambursarea cheltuielilor de expertiză de către consumator poate fi solicitată de vânzător sau prestator doar dacă se demonstrează, prin probe obiective, că defectul a fost cauzat de o utilizare contrară instrucțiunilor sau de factori externi apăruiți după momentul livrării. Obligația de rambursare de către consumator nu este aplicabilă în ipoteza în care expertiza a fost necesară vânzătorului pentru a-și îndeplini obligația legală de probațiune pusă în sarcina sa conform art. 23 alin. (6). Plata cheltuielilor de expertiză nu aduce atingere dreptului consumatorului de a contesta rezultatele expertizei în fața organelor abilitate cu funcția de protecție a consumatorilor, prin mecanisme alternative de soluționare a litigiilor sau în instanță de judecată..”

2. Se completează cu articolul 28¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 28¹. Sistemul intern de soluționare a reclamațiilor în cadrul serviciilor de intermediere online

(1) Furnizorii de servicii de intermediere online, în sensul Legii nr. 53/2025 privind promovarea echității și transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online, pot institui sisteme interne de soluționare a reclamațiilor formulate de consumatori împotriva vânzătorilor sau prestatorilor care oferă produse sau servicii prin intermediul acestor servicii de intermediere online. Instituirea unor asemenea sisteme are caracter voluntar și nu aduce atingere răspunderii juridice a vânzătorilor/prestatorilor în temeiul prezentei legi.

(2) Sistemul intern de soluționare a reclamațiilor prevăzut la alin. (1) constituie un sistem de instrumentare a reclamațiilor consumatorilor gestionat de comerciant, în sensul art. 59 alin. (5) lit. b) din prezenta lege, și nu reprezintă o entitate de soluționare alternativă a litigiilor și nici o procedură SAL în sensul Capitolului IX.

(3) În cazul în care este instituit, sistemul intern de soluționare a reclamațiilor permite consumatorilor să depună, prin intermediul unei interfețe electronice puse la dispoziție de furnizorul de servicii de intermediere online, reclamațiile referitoare la produsele sau serviciile necorespunzătoare. Reclamațiile astfel depuse sunt transmise vânzătorului/prestatorului în conformitate cu art. 25 alin. (1) din prezenta lege și se consideră formulate în adresa acestuia.

(4) Regulile de funcționare ale sistemului intern de soluționare a reclamațiilor, inclusiv condițiile de acces și etapele procedurii, se stabilesc de către furnizorul de servicii de intermediere online prin termenii și condițiile aplicabile serviciilor de intermediere online, cu respectarea principiilor accesibilității, transparenței, buneii credințe și tratamentului egal al consumatorilor aflați în situații comparabile.

(5) Ca parte a sistemului intern de soluționare a reclamațiilor, furnizorul de servicii de intermediere online poate:

- a) facilita comunicarea dintre consumator și vânzător/prestator;
- b) monitoriza, în mod electronic, parcursul reclamației și respectarea termenelor rezonabile de examinare și soluționare;
- c) formula recomandări sau propuneri de soluționare amiabilă a litigiului, fără a impune părților o soluție și fără a substitui deciziile vânzătorului/prestatorului, ale entităților SAL ori ale instanțelor de judecată.

(6) Instituirea și utilizarea sistemului intern de soluționare a reclamațiilor nu modifică obligațiile vânzătorului/prestatorului prevăzute de prezenta lege. Vânzătorul/prestatorul rămâne responsabil de îndeplinirea tuturor obligațiilor sale față de consumator, în condițiile prezentei legi.

(7) Utilizarea sistemului intern de soluționare a reclamațiilor nu limitează și nu condiționează dreptul consumatorului:

- a) de a depune reclamația direct la vânzător/prestator;
- b) de a se adresa organelor abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor sau instanțelor de judecată;
- c) de a recurge la procedurile SAL și, după caz, la mecanismele de soluționare online a litigiilor.

(8) În cazul în care, după utilizarea sistemului intern de soluționare a reclamațiilor, litigiul dintre consumator și vânzător/prestator nu este soluționat, vânzătorul/prestatorul sau, după caz, furnizorul de servicii de intermediere online informează consumatorul, pe un suport durabil, cu privire la entitatea sau entitățile SAL competente și precizează dacă vânzătorul sau prestatorul se angajează sau este obligat să utilizeze aceste entități pentru soluționarea litigiului.”

Art. IX – Dispoziții finale și tranzitorii

- (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
- (2) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul, Banca Națională a Moldovei, Comisia Națională a Pieței Financiare, Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și alte autorități cu atribuții de reglementare și supraveghere vor aduce actele lor normative în corespundere cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Igor GROSU

Nr. _____ Chișinău, _____ 2026